

PARASHAT VAYELEKH (AND HE WENT)

D'varim (Deut) 31:1-30 | Yesha-Yahu (Isa) 55:6-56:8; Hoshe'ah (Hosea) 14:2-10 | Tehillah (Psalm) 65 | Ivrim
(Hebrews) 13:5-8; Matti (Matthew) 28:16-20; Luka (Luke) 24:13-43

TORAH | HAFTARAH | MEGILLAH | MISHNAH

TORAH

D'varim Chapter 31

1 And Moshe went and spoke these words unto all Yisra'el.

2 And he said unto them, "I am a hundred and twenty years old this day; I can no more go out and come in; and יהוה has said unto me, 'You shall not go over this Yarden'.

3 יהוה your Elohim, He will go over before you; He will destroy these nations from before you, and you shall dispossess them; and Yehoshua, he shall go over before you, as יהוה has spoken.

4 And יהוה will do unto them as He did to Sikhon and to Og, the kings of the Amori, and unto their land, whom He destroyed.

5 And יהוה will deliver them up before you, and you shall do unto them according unto all the Mitzvah which I have commanded you.

6 Be strong and of good courage, fear not, nor be affrighted at them; for יהוה your Elohim, He it is that goes with you; He will not fail you, nor forsake you."

7 And Moshe called unto Yehoshua, and said unto him in the sight of all Yisra'el, "Be strong and of good

דברים פרק לא

א וילך משה; וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל.

ב ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא; ויהוה אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה.

ג יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם; יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה.

ד ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם.

ה ונתנם יהוה לפניכם; ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם.

ו חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם: כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך.

ז ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת להם; ואתה תנחילנה אותם.

ח ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא

courage; for you shall go with this people into the land which יהוה has sworn unto their fathers to give them; and you shall cause them to inherit it.

8 And יהוה , He it is that goes before you; He will be with you, He will not fail you, neither forsake you; fear not, neither be dismayed."

9 And Moshe wrote this Torah, and delivered it unto the Kohanim, the sons of Levi, that bore the Aron HaBrit , יהוה , and unto all the elders of Yisra'el.

10 And Moshe commanded them, saying, "At the end of every seven years, in the set time of the year of Sh'mitah, in Khag HaSukkot,

11 when all Yisra'el is come to appear before יהוה your Elohim in the place which He shall choose, you shall read this Torah before all Yisra'el in their hearing.

12 Assemble the people, the men and the women and the little ones, and your stranger that is within your gates, that they may hear, and that they may learn, and fear יהוה your Elohim, and observe to do all the words of this Torah;

13 and that their children, who have not known, may hear, and learn to fear יהוה your Elohim, as long as you live in the land where you go over the Yarden to possess it."

14 And יהוה said unto Moshe, "Behold, your days approach that you must die; call Yehoshua, and present yourselves in the tent of meeting, that I may give him a charge." And Moshe and Yehoshua went, and presented themselves in the Ohel Mo'ed.

15 And יהוה appeared in the Ohel in a pillar of cloud; and the pillar of cloud stood over the door of the Ohel.

16 And יהוה said unto Moshe, "Behold, you are about to sleep with your fathers; and this people will rise up, and go astray after the foreign gods of the land where they go to be among them, and will forsake Me, and break My Brit which I have made with them. 17 Then My anger shall be kindled against them in that day, and I will forsake them, and I will hide My face from them, and they shall be devoured, and many evils and troubles shall come upon them; so that they will say in that day, 'Are not these evils come upon us because our Elohim is not among us?'

18 And I will surely hide My face in that day for all the evil which they shall have wrought, in that they are turned unto other gods.

יִרְפָּד וְלֹא יִעֲזֹבְךָ; לֹא תִירָא וְלֹא תַחַת.

ט וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיִּתְּנָהּ אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לְוִי הַנֹּשְׂאִים אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה; וְאֵל כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל.

י וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר: מִקֶּץ שִׁבְעֵי שָׁנִים בְּמוֹעֵד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה בְּחַג הַסֻּכּוֹת.

יא בְּבוֹא כָל יִשְׂרָאֵל לִרְאוֹת אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר: תִּקְרָא אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנוֹהֶם.

יב הִקְהַל אֶת הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַטָּף וְגִרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וְלְמַעַן יִלְמְדוּ וַיִּרְאוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת.

יג וּבְנִיָּהֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלִמְדוֹ לִירְאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ.

יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הֲזֶן קָרְבוּ יָמֶיךָ לְמוֹת קָרָא אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְהִתְיַצְבוּ בְּאֵהָל מוֹעֵד וְאַצְוֶנּוּ; וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְהוֹשֻׁעַ וַיִּתְיַצְבוּ בְּאֵהָל מוֹעֵד.

טו וַיִּרְא יְהוָה בְּאֵהָל בְּעַמּוּד עָנָן; וַיַּעֲמֵד עַמּוּד הָעָנָן עַל פֶּתַח הָאֵהָל.

טז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הֲנִדָּ שָׁכַב עִם אֲבֹתֶיךָ; וְקָם הָעָם הַזֶּה וְזָנָה אַחֲרַי אֱלֹהֵי גֹכַר הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא בָּא שָׁמָּה בְּקִרְבוֹ וַעֲזַבְנִי וְהִפְרָ אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ.

יז וַחֲרָה אִפִּי בּוֹ בַיּוֹם הַהוּא וַעֲזַבְתִּים וְהִסְתַּרְתִּי פְּנֵי מַהֶם וְהָיָה לְאָכַל וּמִצָּאָהוּ רַעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת; וַאֲמַר בַּיּוֹם הַהוּא הֲלֹא עַל כִּי אֵין אֱלֹהֵי בְּקִרְבִי מִצְאוּנֵי הָרַעוֹת הָאֵלֶּה.

יח וְאַנְכִי הִסְתַּר אֶסְתִּיר פְּנֵי בַיּוֹם הַהוּא עַל כָּל הָרַעָה אֲשֶׁר עָשָׂה: כִּי פָנָה אֶל אֱלֹהִים אַחֲרָיִם.

יט וְעַתָּה כְּתַבוּ לָכֶם אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלִמְדָהּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁמְחָה בְּפִיהֶם: לְמַעַן תִּהְיֶה לִי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד בְּבִנְיֵי יִשְׂרָאֵל.

כ כִּי אֲבִיאֲנֹו אֶל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתָּיו זֶבֶת חֶלֶב וְדָבַשׁ וְאָכַל וְשָׁבַע וְדָשָׁן; וּפָנָה אֶל אֱלֹהִים אַחֲרָיִם וְעַבְדוּם וּנְאָצוּנֵי וְהִפְרָ אֶת בְּרִיתִי.

כא וְהָיָה כִּי תִמְצָאֲנָם אִתּוֹ רַעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְעַנְתָּהּ הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ: כִּי יִדְעַתִּי אֶת יִצְרוֹ אֲשֶׁר הוּא עָשָׂה

הַיּוֹם בְּטָרָם אֲבִיאֲנֹו אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי. כב וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם הַהוּא;

19 Now therefore write this song for you, and teach it to B'nei Yisra'el; put it in their mouths, that this song may be a witness for Me against B'nei Yisra'el.

20 For when I shall have brought them into the land which I swore unto their fathers, flowing with milk and honey; and they shall have eaten their fill, and waxed fat, and turned unto other gods, and served them, and despised Me, and broken My covenant,

21 then it shall come to pass, when many evils and troubles are come upon them, that this song shall testify before them as a witness; for it shall not be forgotten out of the mouths of their seed; for I know their imagination how they do even now, before I have brought them into the land which I swore."

22 So Moshe wrote this song the same day, and taught it to B'nei Yisra'el.

23 And he gave Yehoshua Bin Nun a charge, and said, "Be strong and of good courage; for you shall bring B'nei Yisra'el into the land which I swore unto them; and I will be with you."

24 And it came to pass, when Moshe had made an end of writing the words of this Torah in a book, until they were finished,

25 that Moshe commanded the Levi'im, that bore the Aron HaBrit יהוה , saying,

26 "Take this Sefer HaTorah, and put it in the side of the Aron HaBrit יהוה your Elohim, that it may be there for a witness against you.

27 For I know your rebellion, and your stiff neck; behold, while I am yet alive with you this day, you have been rebellious against יהוה ; and how much more after my death?

28 Assemble unto me all the Z'kenim of your tribes, and your officers, that I may speak these words in their ears, and call heaven and earth to witness against them.

29 For I know that after my death you will in any wise deal corruptly, and turn aside from HaDerekh which I have commanded you; and evil will befall you in the Akharit HaYamim; because you will do that which is evil in the sight of יהוה , to provoke Him through the work of your hands."

30 And Moshe spoke in the ears of all the assembly of Yisra'el the words of this song, until they were finished:

וּלְמַדָּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

כַּג וַיֵּצֵא אֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון וַיֹּאמֶר חֲזֹק וְאַמֵץ כִּי אֶתָּה תָבִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם; וְאַנְכִי אֶהְיֶה עִמָּךְ.

כַּד וַיְהִי כְּכַלּוֹת מֹשֶׁה לְכַתֵּב אֶת דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל סֵפֶר: עַד תָּמָס.

כֵּה וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת הַלְוִיִּם נֹשְׂאֵי אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה לֵאמֹר.

כּו לְקַח אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּה וְשַׁמְתֶּם אֹתוֹ מִצַּד אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם; וְהָיָה שָׁם בְּךָ לְעֵד.

כִּז כִּי אֲנֹכִי יֹדַעְתִּי אֶת מְרִיֵד וְאֶת עֲרֻפֵד הַקֹּשֶׁה; הֵן בְּעוֹדְנִי חֵי עִמָּכֶם הַיּוֹם מִמְּרִים הֵייתֶם עִם יְהוָה וְאַף כִּי אַחֲרַי מוֹתִי.

כח הִקְהִילוּ אֵלַי אֶת כָּל זִקְנֵי שְׁבִטֵיכֶם וְשִׁטְרֵיכֶם; וְאַדְבָּרָה בְּאָזְנֵיהֶם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאַעֲיִדָה בָּם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ.

כט כִּי יֹדַעְתִּי אַחֲרַי מוֹתִי כִּי הִשְׁחַת תִּשְׁחַתּוּן וְסָרְתֶם מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם; וְקִרְאת אֶתְכֶם הֲרָעָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים כִּי תַעֲשׂוּ אֶת הָרַע בְּעֵינַי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

ל וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי כָל קְהַל יִשְׂרָאֵל אֶת דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תָּמָס.

HAFTARAH

Yesha-Yahu Chapter 55

6 Seek יהוה while He may be found, call upon Him while He is near;

7 let the wicked forsake his way, and the man of iniquity his thoughts; and let him return unto יהוה , and He will have compassion upon him, and to our Elohim, for He will abundantly pardon.

8 For My thoughts are not your thoughts, neither are your ways My ways, says יהוה . For

9 as the heavens are higher than the earth, so are My ways higher than your ways, and My thoughts than your thoughts.

10 For as the rain comes down and the snow from heaven, and returns not there, except it waters the earth, and makes it bring forth and bud, and give seed to the sower and bread to the eater,

11 so shall My D'var be that goes forth out of My mouth: it shall not return unto Me void, except that it accomplishes that which I please, and makes the thing for which I sent it to prosper.

12 For you shall go out with joy, and be led forth with shalom; the mountains and the hills shall break forth before you into singing, and all the trees of the field shall clap their hands.

13 Instead of the thorn shall come up the cypress, and instead of the brier shall come up the myrtle; and it shall be to יהוה for a memorial, for an everlasting sign that shall not be cut off."

Yesha-Yahu Chapter 56

1 "Thus says יהוה , 'Keep justice, and do tzedaka; for My Salvation is near to come, and My favor to be revealed.

2 Happy is the man that does this, and the son of man that holds fast by it: that keeps Shabbat, by not profaning it, and keeps his hand from doing any evil.

3 Neither let the alien that has joined himself to יהוה speak, saying, ' יהוה will surely separate me from His people'; neither let the eunuch say, 'Behold, I am a dry tree'."

ישעיהו פרק נה

ו דרשו יהוה בהמצאו; קראוהו בהיותו קרוב.

ז יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו; וישב אף יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח.

ח כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה .

ט כי גבהו שמים מארץ בן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם.

י כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה; ונתן זרע לזרע ולחם לאכל.

יא בן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם: כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתי.

יב כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון; ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף.

יג תחת הנעצוץ יעלה ברוש תחת (ותחת) הסרפד יעלה הדס; והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת.

ישעיהו פרק נו

א כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה: כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות.

ב אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע.

ג ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו; ואל יאמר הסריס הן אני עץ יבש.

ד כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו באשר חפצתי; ומחזיקים בבריתי.

4 "For thus says יהוה concerning the eunuchs that keep My Sabbaths, and choose the things that please Me, and hold fast by My Brit,

5 'Even unto them will I give in My house and within My walls a monument and a memorial better than sons and daughters; I will give them an everlasting memorial, that shall not be cut off'.

6 Also the foreigners, that join themselves to יהוה , to minister unto Him, and to love the Name of יהוה , to be His servants, every one that keeps Shabbat, by not profaning it, and holds fast by My Brit,

7 even them will I bring to My Har Kodesh, and make them joyful in My Beit Tefillah; their Olot and their sacrifices shall be acceptable upon My Mizbe'akh; for My house shall be called Beit Tefillah, for all peoples,

8 says Adonai יהוה who gathers the dispersed of Yisra'el. Yet I will gather others to him, beside those of him that are gathered.

ה וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחֹמֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבָּנִים וּמִבָּנוֹת: שֵׁם עוֹלָם אֲתֵן לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת.

ו וּבְנֵי הַנְּכָר הַגְּלוּיִם עַל יְהוָה לְשָׂרְתוֹ וּלְאַהֲבָה אֶת שֵׁם יְהוָה לְהִיזוֹת לוֹ לְעֲבָדִים כָּל שְׂמֵר שִׁבְת מִחֻלּוֹ וּמִחֲזִיקִים בְּבְרִיתִי.

ז וְהִבִּיאֹתִים אֵל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמְחָתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחִי: כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים.

ח נֹאם אֲדֹנָי יְהוָה מִקִּבְּץ נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל: עוֹד אֶקְבֹּץ עֲלֵיו לְנִקְבְּצָיו. טָכַל חֵיתוֹ שָׂדֵי; אֲתִיו לְאָכַל כָּל חֵיתוֹ בַּיַּעַר.

Hoshe'ah Chapter 14

2 "Return, O Yisra'el, unto יהוה your Elohim; for you have stumbled in your iniquity.

3 Take with you D'varim, and return unto יהוה ; say unto Him, 'Forgive all iniquity, and accept that which is good; so will we render for bullocks the offering of our lips.

4 Ashur shall not save us; we will not ride upon horses; neither will we call any more the work of our hands our gods; for in You the fatherless finds mercy.'

5 I will heal their backsliding, I will love them freely; for My anger is turned away from him.

6 I will be as the dew unto Yisra'el; he shall blossom as the lily, and cast forth his roots as Levanon.

7 His branches shall spread, and his beauty shall be as the olive tree, and his fragrance as Levanon.

8 They that dwell under his shadow shall again make grain to grow, and shall blossom as the vine; the scent thereof shall be as the wine of Levanon.

9 Efrayim, what have I to do any more with idols? As for Me, I respond and look on him; I am like an evergreen cypress tree; from Me is your fruit found.

10 Whoever is wise, let him understand these things, whoever is prudent, let him know them. For the ways

הוֹשֵׁעַ פֶּרֶק יָד

ב שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: כִּי כָשַׁלְתָּ בְּעוֹגָךְ.

ג קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֵל יְהוָה; אָמְרוּ אֲלֵיו כָּל תְּשׂוּא עוֹן וְקַח טוֹב וּנְשַׁלְמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ.

ד אֲשׁוּר לֹא יוֹשִׁיעֵנו עַל סוּס לֹא נִרְכָּב וְלֹא נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לְמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ אֲשֶׁר בָּדָד יִרְחַם יְתוֹם.

ה אֶרְפָּא מְשׁוּבָתָם אֶהְבֶּם נְדָבָה: כִּי שָׁב אִפִּי מִמְנוֹ.

ו אֶהְיֶה כְּטַל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כְּשׁוֹשַׁנָּה; וַיֵּד שְׂרָשְׁוֹ כְּלִבְנוֹן.

ז יִלְכוּ יִנְקוּתָיו וַיְהִי כַזֵּית הוֹדוֹ; וַרִיחַ לוֹ כְּלִבְנוֹן.

ח יִשְׁבוּ יִשְׁבֵי בְּצֵלוֹ יִחִיו דָּגַן וַיִּפְרְחוּ כַגִּפְנוֹ; זָכְרוּ כִּיִּז לִבְנוֹן.

ט אֶפְרַיִם מֵה לִּי עוֹד לְעַצְבִּים; אֲנִי עֲנִיתִי וְאֲשׁוּרְנוּ אֲנִי כְּבָרוּשׁ רַעְנָן מִמְנוּ פְּרִיָּךְ נִמְצָא.

י מִי חָכֵם וַיְבִן אֶלֶּה נְבוֹן וַיִּדְעֵם: כִּי יִשְׁרִים דְּרָכֵי יְהוָה וַצַּדִּיקִים יִלְכוּ בָם וּפְשָׁעִים יִכְשְׁלוּ בָם.

of יהוה are right, and Tzadikim walk in them; but transgressors do stumble therein."

תועטועט

Tehillah (Psalm) 65

- 1 For the Leader. A Mizmor. A Song of David.
- 2 Praise waits for You, O Elohim, in Tzion; and unto You the vow is performed.
- 3 O You that hears prayer, unto You does all flesh come.
- 4 The tale of iniquities is too heavy for me; as for our transgressions, You will pardon them.
- 5 Happy is the man whom You choose, and bring near, that he may dwell in Your courts; may we be satisfied with the goodness of Your house, the Kadosh of Your Heikhal!
- 6 With wondrous works do You answer us in righteousness, O Elohim of our Salvation; You, the confidence of all the ends of the earth, and of the far distant seas;
- 7 Who by Your strength set fast the mountains, who are girded about with might;
- 8 Who stills the roaring of the seas, the roaring of their waves, and the tumult of the peoples;
- 9 So that they that dwell in the uttermost parts stand in awe of Your signs; You make the outgoings of the morning and evening to rejoice.
- 10 You have remembered the earth, and watered her, greatly enriching her with the river of Elohim that is full of water; You prepare them grain, for so do You prepare her.
- 11 Watering her ridges abundantly, settling down the furrows thereof, You make her soft with showers; You bless the growth thereof.
- 12 You crown the year with Your goodness; and Your paths drop fatness.
- 13 The pastures of the wilderness do drop; and the hills are girded with joy.
- 14 The meadows are clothed with flocks; the valleys

תהלים פרק סה

א לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד שִׁיר.
ב לֵךְ דְּמִיָּה תְהִלָּה אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן; וּלְךָ יִשְׁלַם נְדָר.
ג שִׁמְעֵ תְפִלָּה עַדִּיךָ כָּל בֶּשָׂר יִבְאוּ.
ד דְּבַרֵי עֲוֹנֹת גְּבִרוּ מִנִּי; פִּשְׁעֵינוּ אֶתְּה תְכַפֵּר.
ה אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתְקַרֵב יִשְׁכֹּן חֲצֵרֶיךָ: נִשְׁבַּעְתָּה בְּטוֹב בֵּיתֶךָ; קִדַּשׁ הֵיכָלֶךָ.
ו נוֹרְאוֹת בְּצֶדֶק תַּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ; מִבְּטָח כָּל קַצְוֵי אֶרֶץ וַיִּם רְחֻקִים.
ז מִכִּין הָרִים בְּכַחוֹ; נֶאֱזָר בְּגִבּוֹרָה.
ח מִשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יָמִים שְׁאוֹן גְּלִיָּהִם; וְהַמּוֹן לְאֲמִים.
ט וַיִּירָאוּ יִשְׁבֵי קְצוֹת מְאוֹתֶיךָ; מוֹצְאֵי בְקָר וְעָרְב תִּרְנִין.
י פְקֻדֹת הָאָרֶץ וּתְשַׁקְקָה רַבַּת תַּעֲשֶׂרְנָה פֶּלֶג אֱלֹהִים מְלֵא מַיִם; תִּכְוִן דָּגָנָם כִּי כֹן תְכַיֵּנָה.
יא תִלְמִיָּה רוּחַ נַחַת גְּדוּדָה; בְּרִבִיבִים תִּמְגַּנְנָה צְמֻחָה תִבְרַךְ.
יב עֲטַרְתָּ שְׁנַת טוֹבֶתֶךָ; וּמַעְגְלֶיךָ יִרְעִפוּן דָּשֵׁן.
יג יִרְעִפוּ נְאוֹת מִדְּבַר; וְגִיל גְּבַעוֹת תַּחְגְּרָנָה.
יד לָבְשׁוּ כָרִים הַצֹּאֵן וְעַמְקִים יַעֲטֹפוּ בָר; יִתְרוֹעְעֻ אֶף יְשִׁירוּ.

also are covered over with grain;
they shout for joy, yes, they sing.

מחזור תשובה

Ivrim Chapter 13

5 Do not be carried away by the love of money, but be content with what you have, for יהוה Himself has said, "I will never leave you nor forsake you."

6 So that we may boldly say, " יהוה is my helper, and I will not fear what man may do to me."

7 Remember those who are your leaders, those who have spoken the D'var HaElohim to you; mark the completeness of their works, and imitate their Emunah.

8 Yeshua HaMashi'akh is the same yesterday, and today, and forever.

שאל אל העברים פרק יג

ה אל יהא לבבכם אוהב כסף, אלא שיספיק לכם מה שיש לכם; כי הוא יהוה אמר: לא אעזבך ולא ארפה ממך ימים.

ו ועלינו לומר בבטחה: אדני עזרי לא אירא, מה יעשה לי אדם?

ז זכרו את מנהיגים אשר דברו אליכם את דבר האלהים; התבוננו אל אחרית הליכותם וחקו את אמונתם.

ח ישוע המשיח אתמול והיום הוא הוא, ולעולם.

Matti Chapter 28

16 The eleven Talmidim then went to the Galil to a mountain, where Yeshua had promised to meet them.

17 And when they saw Him, they worshipped him; but some of them were doubtful.

18 And Yeshua came up and spoke with them, and said to them, "All authority in Heaven and on earth has been given to me. Just as Avi has sent me, I am also sending you.

19 Go, therefore, and make talmidim of all nations, and immerse them in the Name of HaAv, and HaBen and Ru'akh HaKodesh,

20 and teach them to obey everything that I have commanded you; and behold, I am with you every day, to the end of the age."

מתי פרק כח

טז ואחד-עשר התלמידים הלכו לגליל, אל ההר, למקום שיעד להם ישוע.

יז וכאשר ראוהו, השתחוו לו; אך היו מהם שפקפקו.

יח ונגש ישוע, דבר אתם ואמר להם: נתן לי כל שלטון בשמים ובארץ. וכמו ששלחני אבי, גם אני שולח אתכם.

יט על כן לכו ועשו את כל הגויים לתלמידים, והטבילו אותם בשם האב והבן ורוח הקדוש;

כ ולמדו אותם לשמר את כל מה שצויתי אתכם. והנה אני עתכם כל הימים, עד לקץ העולם.

Luka Chapter 24

13 And behold, two of them were going on that day to a village called Ama'os, about sixty furlongs from Yerushalayim.

14 They were talking with each other concerning all these things that had happened.

15 And while they were speaking and asking each other, Yeshua came and overtook them and walked

לוקא פרק כד

יג והנה שנים מהם הולכים היו באותו היום אל הכפר אשר שמו עמאוס, המרחק מירושלים ששים רים,

יד והם מדברים זה עם זה על כל הדברים האלה אשר קרו.

טו וכאשר דברו והתוכחו זה עם זה, בא הוא ישוע והגיע אליהם והלך עתם.

with them.

16 But the sight of their eyes was such that they could not recognize Him.

17 And He said to them, "What are these words that you are discussing with each other, as you walk, and are sad?"

18 One of them, named K'liyopah, answered, saying to Him, "Are you alone a stranger to Yerushalayim, that you do not know what has happened in it in these days?"

19 He said to them, "What things?" They said to Him, "About Yeshua of Natzrat, a man who was a Navi, mighty in word and deed before Elohim and before all the people.

20 And the chief Kohanim and the elders delivered Him up to the judgment of death, and they executed Him.

21 But we were hoping that He was the one to redeem Yisra'el; and behold, three days have passed since all these things happened.

22 And some of our women also amazed us, for they went early to the tomb;

23 and when His body was not found, they came and said to us, 'We saw Malakhim there, and they said that He is alive.'

24 And some of our men also went to the tomb, and they found it as the women had said; but they did not see Him."

25 Then Yeshua said to them, "O dull-minded, heavy-hearted, slow to believe all that the Nevi'im have spoken;

26 did not Mashi'akh have to suffer all these things in order to enter into His glory?"

27 And He began from Moshe and from all the Nevi'im, and interpreted to them from all the K'tuvim concerning Himself.

28 And they drew near to the village to which they were going; and He made them think that He was going to a far place.

29 But they urged Him and said, "Remain with us; for the day is spent and it is near dark." So He entered to stay with them.

30 And it came to pass as He sat at the table with them, He took bread, and blessed it, and broke it, and gave it to them.

טז ועיניהם היו אֲחוּזוֹת בְּאִפְן שְׁלֹא הִכִּירוּהוּ.
יז וְאָמַר לָהֶם: מָה הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם
מְדַבְּרִים זֶה עִם זֶה בְּשָׁעָה שֶׁאַתֶּם הוֹלְכִים וְהַנְּכֹסִים
עֲצוּבִים?

יח וְעָנָה אֶחָד מֵהֶם אֲשֶׁר שְׁמוֹ קְלִיּוֹפָא, וְאָמַר
לוֹ: הֲאִם אַתָּה לְבַדְדָּךְ זֶה, מִירוּשָׁלַיִם, שְׂאִינְךָ יוֹדֵעַ
מָה שֶׁהָיָה בָּהּ בְּיָמֵים הָהֵם?

יט אָמַר לָהֶם: מָה? אָמְרוּ לוֹ: עַל יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר
מִנְצָרַת, אִישׁ שֶׁהָיָה נָבִיא, וְגִבּוֹר בְּאִמְרוֹ
וּבְמַעֲשָׂיִם לְפָנֵי הָאֱלֹהִים וּלְפָנֵי כָּל הָעָם.

כ וּמְסֻרוֹהוּ רְאֵשֵׁי-הַכְּהֻנִּים וְהַזְּקֵנִים לְמִשְׁפַּט מוֹת
וְצִלְבוֹהוּ.

כא אָבֵל אֲנַחְנוּ קוֹיְנוּ שֶׁהוּא הוּא עֲתִיד לְגַאֵל אֶת
יִשְׂרָאֵל. וְהִנֵּה שְׁלוֹשָׁה יָמִים מָאֵז שֶׁהָיוּ כָּל אֵלֶּה;
כב אֵלֶּה שֶׁגַּם נָשִׂים מְקַרְבָּנוּ הִדְהִימוּ אוֹתָנוּ, כִּי
הִשְׁפִּימוּ לְבֵית הַקֶּבֶר;

כג וּכְשֶׁלֹּא מְצָאוּ אֶת גּוֹפְתּוֹ, בָּאוּ וְאָמְרוּ לָנוּ,
מִלְּאָכִים רָאִינוּ שֵׁם וְהֵם אָמְרוּ עָלָיו שֶׁהוּא חַי.

כד וְגַם אֲנָשִׁים מֵאַתָּנוּ הִלְכוּ לְבֵית הַקֶּבֶר וּמְצָאוּ
כְּפִי שֶׁאָמְרוּ הַנָּשִׂים, אֲךָ אוֹתוֹ לֹא רָאוּ.

כה אַז אָמַר לָהֶם יֵשׁוּעַ: הוּא חֲסָרֵי דַעַת וְכַבְּדֵי
לֵב לְהֵאֱמִין בְּכָל אֲשֶׁר דִּבְרוּ הַנְּבִיאִים.

כו וְכִי לֹא הָיָה עֲתִיד הַמָּשִׁיחַ לְסַבֵּל אֶת אֵלֶּה
וְלִהְיוֹת אֵל תַּפְאֲרָתוֹ?

כז וְהִחַל מִמּוֹשֶׁה וּמִכָּל הַנְּבִיאִים, וּפִרֵשׁ לָהֶם עַל
עֲצָמוֹ מִכָּל הַכְּתוּבִים.

כח וְהִתְקַרְבוּ אֵל הַכֶּפֶר אֲשֶׁר הִלְכוּ אֵלָיו, וְהוּא
נָתַן לָהֶם לְחֹשֶׁב כְּאֵלוֹ הוֹלֵךְ הוּא לְמָקוֹם רְחוֹק.

כט וְהֵאֵיצוּ בוֹ וְאָמְרוּ לוֹ: הַשָּׂאֵר אֲצִלָּנוּ, כִּי נָטָה
עֵבְשׁוּ הַיּוֹם לְהַחֲשִׁיךְ. וְנִכְנַס וְשָׁהָה אֲצִלָּם.

ל וְכֹאֲשֶׁר הִסֵּב עִמָּהֶם, לָקַח לֶחֶם, וּבִרְךָ וּבָצַע,
וְנָתַן לָהֶם.

לא וּמִיד נִפְקְחוּ עֵינֵיהֶם וְהִכִּירוּהוּ, וְהוּא גִלְקַח
מֵהֶם.

לב וְאָמְרוּ זֶה אֵל זֶה: הֲאִם לֹא הָיָה לְבַנּוּ כְּבִד
בְּתוֹכָנוּ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲתָנוּ בְּדֶרֶךְ וּפִרֵשׁ לָנוּ אֶת
הַכְּתוּבִים?

לג וְקָמוּ בָּהּ בְּשָׁעָה וְשָׁבוּ לִירוּשָׁלַיִם, וּמְצָאוּ אֶת
הָאֶחָד-עָשָׂר מְכַנְּסִים וְהִלְלוּ אֲשֶׁר אַתֶּם,

לד אוֹמְרִים: בְּאַמֶּת קָם אֲדוֹנֵינוּ וְנִרְאָה אֵל
שְׁמֵעוֹן.

לה וְגַם הֵם סִפְרוּ אֶת הַדְּבָרִים שֶׁהָיוּ בְּדֶרֶךְ,
וְכִיצַד הִתְוַדַּע אֵלֵיהֶם כְּאֲשֶׁר בָּצַע אֶת הַלְּחֶם.

31 And immediately their eyes were opened and they recognized Him; and He was taken away from them.

32 And they said one to another, "Were not our hearts burning within us when He spoke with us on the road and interpreted the scriptures to us?"

33 And they rose up that very hour and returned to Yerushalayim; and they found the eleven gathered together, and those who were with them,

34 saying, "Truly Adoneinu has risen and has appeared to Shimon."

35 And they also reported those things that happened on the road, and how they knew Him as He broke bread.

36 And while they were discussing these things, Yeshua stood among them, and said to them, "Shalom Aleikhem; it is I; do not be afraid."

37 And they were confused and frightened, for they thought they saw a spirit."

38 Yeshua said to them, "Why do you tremble, and why do thoughts arise in your hearts?"

39 Look at my hands and my feet, that it is I; feel me and understand; for a spirit has no flesh and bones, as you see I have."

40 When He said these things, He showed them His hands and His feet.

41 And as they still did not believe because of their joy, and they were bewildered, He said to them, "Have you anything here to eat?"

42 They gave Him a portion of a broiled fish and of a honeycomb.

43 And He took it and ate before their eyes.

לו ובעודם מדברים את הדברים האלה, ישוע
עמד ביניהם ואמר להם: שלום לכם! אני הוא;
אל תיראו.

לז והם נבהלו ונתמלאו פחד, כי חשבו שהם
רואים רוח.

לח אמר להם ישוע: מדוע רועדים אתם? ומדוע
עולות מחשבות על לבכם?

לט ראו את ידי ורגלי, שאני הוא. מששוני
והינכחו; כי לרוח אין בשר ועצמות כפי שרואים
אתם שיש לי.

מ וכשאמר זאת הראה להם את ידיו ורגליו.
מא וכיון שעדין לא האמינו משמחתם, ונדהמים
היו, אמר להם: יש לכם כאן דבר-מה לאכל?
מב והם נתנו לו מנה מדג צלוי ומחלת דבש.
מג ולקח ואכל לעיניהם.